

درامهء سیاسی دیگری در آستان وقوع

ماه سنبله، به ادامهء تیره ماه های قبلی در روند تورم حوادث بحرانی و المناک دههء جاری تاریخ معاصر افغانستان، شاهد وقوع یک درام مضحک سیاسی دیگری خواهد بود.

امریکائی ها از پی لشکر کشی سال ۲۰۰۱ به افغانستان، یکی از رابط های قدیمی خود را وارد نمایش "کنفرانس بن" ساختند، به او لقب رئیس حکومت عبوری داده بر اریکهء قدرتش نشاندند و بدینوسیله، در حقیقت خود، فرمانروائی بر سرنوشت مردم مستمند و رنجکشیدهء افغانستان را بدست گرفتند. بعد، یکی - دو "لویه جرگه" گرد آوردند، "قانون اساسی" رقم زدند و در تداوم این همه ترفند ها، ساحری ها و هرز فروشی های سیاسی، نهاد های تصنعی و مطلقاً بیگانه با منافع زحمتکشان را زیر عنوان "ولسی جرگه"، "مشرانو جرگه" و "رئیس جمهور کرزی"، بر مردم افغانستان تحمیل کردند. پیامد فاجعه بار آنچه که از سال ۲۰۰۱ بدینسو می گذرد، برای کشور در کل و برای زحمتکشان افغانستان بویژه، هویدا و آشکار است.

حال که عجز و تهیدستی مردم افغانستان به بیماری مزمن اجتماعی مبدل گشته و تا هنوز نیروئی قد نه افراشته است که مقاومت در برابر این همه نا بسامانی و ناروائی موجود را سازمان داده و بدون هراس از چماق و کتک تفنگداران حاکم، حرف "نه" گوید و "کارت سرخ" بلند نماید، روال اجرای دموکراسی جعلی و ضد مردمی امریکائی بسود سردمداران حاکم داخلی همچنان ادامه می یابد.

قرار است بار دوم، نمایشی به عنوان "انتخابات پارلمانی" در روز های اخیر ماه سنبلهء سال روان خورشیدی برگزار شود. اینکه سلاح داران جهادی و شبکه های مافیائی وابستهء آنها "پارلمان" آیندهء افغانستان را در انحصار خواهند داشت، تردیدی وجود ندارد. سخن جالب توجه اینکه نهاد های مرتبط با "انتخابات پارلمانی" سعی می ورزند تصویر فریبنده ای از فضای سیاسی ماقبل "انتخابات" پیشکش جامعه نموده تا نشانه های از "تنوع و مخالفت" را که در واقع مظاهر دموکراسی اند، صحنه سازی کنند.

سایت انترنتی آریائی (۷-۸-۲۰۱۰)، به قول از نشریهء "هشت صبح" خبر داد:

"احمد ضیا رفعت، سخنگو و عضو کمیسیون شکایات انتخاباتی، در نشست خبری روز گذشته به خبرنگاران گفت افرادی که متهم به عضویت در گروه های مسلح غیرقانونی بودند، پس از مدت تعیین شده از سوی این کمیسیون، نتوانستند اسناد عدم عضویت شان در گروه های مسلح غیر مسوول را از کمیسیون ویژه رسیدگی به اتهام ها علیه نامزدان به دست آورند ۰۰۰ بنابر این، کمیسیون شکایات انتخاباتی، نامزدان متهم به عضویت در گروه های مسلح غیر قانونی را بر طبق بند هفتم ماده دوازدهم قانون انتخابات، محکوم به محرومیت از حق نامزدی می داند ۰"

"کمیسیون شکایات انتخاباتی" و نهاد های رسانه ای داخلی و خارجی پوشش دهنده ای خبری این پروسه، بیان یک فاکت با اهمیت و غیر قابل کتمان را از یاد می برند ۰

در افغانستان تا هنگامیکه برخورد سیاسی و حقوقی با "جهاد"، بقایا و پیامدهای آن روشنی و وضاحت کسب ننماید، تنظیم ها - گروه های مسلح جهادی و ملیشه های طالبی، خلع سلاح و تصفیهء سیاسی نگردند و دولت حقوق بنیاد و مدنی منزه از پدیدهء جهاد و افراد مسلح جهادی بوجود نیاید، طرح گروه های مسلح مسئول یا غیر مسئول، قانونی یا غیر قانونی آنها تنها در موقع راه اندازی نمایش نوبتی "انتخابات"، معنی و مفهومی ندارد ۰

این گروه ها اصلاً کی ها اند؟ هم بدنهء اساسی وزارت های دفاع، داخله و ریاست امنیت را فرماندهان و تفنگداران جهادی می سازند و نیز آنانیکه "غیر مسئول" قلمداد می گردند، مجاهدین و بخش دیگری از کالبد همین نظام اند ۰ فرق در آنست که یکی یونیفورم و "کرتی و پطلون" بر تن زده اردو - پولیس - امنیت ملی، سارنوال و قاضی عنوان یافته و "مسئول" شده است، و آن دیگری با همان پکول، عمامه و قبای جهادی اش در دهات و ولسوالی ها، "غیرمسئول" و علنی بیداد می کند ۰ آیا تفاوت بنیادی بین این دو وجود دارد؟ اگر چنین است چرا نهاد های حاکم، "غیر مسئول" ها را خلع سلاح نمی نمایند که صرفاً به محرومیت از "حق نامزدی" آنها در "انتخابات" اکتفا می ورزند؟ مگر می شود یک گروه مسلح جهادی را اردوی ملی و گروه ممنوع و یکسان ضمیر دیگر را غیر مسئول نامید؟

واقعیت امر اینکه، در ماهیت مسئله تفاوتی به نظر نمی رسد ۰ آنها با تقسیم بندی خود به "مسئول" و غیر مسئول" و کاربرد تعویضی ناموجهء واژه ها، در حقیقت بر چشم مردم خاک می پاشند ۰

"انتخابات پارلمانی" موعود جز ادامه تلاش برای ابقای حاکمیت جهاد و جهالت هدف دیگری را دنبال نمی نماید و محتوای فراتری از یک رسوائی سیاسی نوبتی ندارد.

واژه "انتخابات" طبق تعریف علم سیاست، تبارز آزاد و مستقل اراده فردی در پروسه انتخاب شخص یا اشخاصی را بیان می دارد که برای ایجاد ارگان های منتخب رهبری و تصمیم گیری در مجمع های بین المللی، قاره ای، منطقوی، دولت ها، واحدهای اداری، سازمان های سیاسی و اجتماعی با دریافت مکلفیت ها و صلاحیت های معتبر حقوقی و اجرائی گرد هم می آیند. انتخابات در صورتی دارای ارزش واقعی می گردند که از درون مایه دموکراتیک بهره گیرند. آن انتخابی درون مایه دموکراتیک می یابد و به وجاهت و مشروعیت می رسد که آزادی کامل اراده انتخاب کننده را در بطنش حمل نماید.

انسانی که در "انتخاب"، آزاد نیست، متابع دستور، متأثر از وهم فرمان یا دیگر عوامل بازدارنده دموکراسی به کارزاری زیر نام انتخابات سوق می گردد، بدون شک آگاهانه عمل نکرده، اجبار گونه، مجرد و ناشیانه در یک تیتر سیاسی سفارشی سهم گرفته است. فراموش نگردد که نود در صد مردم افغانستان بی سواد، مجاهدین و به دنبال آنها طالبان، محصول و مولود همین بی سواد اند. آنچه در افغانستان در ماه سنبله سال روان خورشیدی با لوح "انتخابات پارلمانی" بوقوع می پیوندد یک همهمه و گیرودار سیاسی به گرداننده گی مجاهدین خواهد بود که تحقق دموکراسی بر پایه مشارکت مردمی را منتفی می سازد. تا زمانیکه بخش اعظم مردم از سواد مورد نیاز مکتبی و قسماً دانشگاهی بهره مند نشود و از این طریق زمینه های برچیدن پایه های حاکمیت جهاد و جهالت فراهم نگردند و در نتیجه تعقل سیاسی جای تفنگ و زور را در سیاست رسمی کشور نگیرد طرح هر گونه انتخاباتی به جاه و جایگاهی نمی رسد.

در افغانستان امروز هیچگونه شرایطی برای برگذاری انتخابات دموکراتیک، چه ریاست جمهوری چه پارلمانی، فراهم نیست. کمپانی که قرار است در ماه سنبله دایر گردد تعلیق کاملی به تنظیم ها و دسته های مسلح و غیر مسلح جهادی داشته نفعی برای مردم بار نمی آورد.

آنچه در بالا آمد نباید سوء ظنی در پیرامون پذیرش انتخابات بوجود آورد. نیروهای ترقیخواه، دموکراتیک و چپ انتخابات را رد نمی نمایند چون خود از مبارزین پیشگام تحقق دموکراسی اند اما اینجا تاکید برآنست که نخست برای فراهم آوری بستر و زمینه های عینی برگذاری انتخابات دموکراتیک برزمنند و بعد فعالانه در آن شرکت ورزند.

اگر شخصیت های مترقی و دموکراتیک نیز از مجرا های مستقل به همان "پارلمان مجاهدین" راه می یابند، بدون شک خالی از تاثیر و فایده نخواهد بود به شرط آنکه صدای عدالت خواهی را بلند نموده در "جماعت برادران" حل نشوند و الی، راه یابی آنها به آن نهاد سودی ندارد. تجربهء "انتخابات" قبلی می رساند؛ تعداد محدودی از شخصیت های مترقی که به "پارلمان" موجود راه یافتند، نخواستند یا نتوانستند اندکترین نقش موثری در فعالیت "پارلمانی"، بسود بهبود وضع سیاسی کشور ایفا نمایند یا لاقلاً دفاع از منافع زحمتکشانشان را با آواز رسا مطرح سازند. در صورت تکرار چنین وضعیت، راه یابی آنها به "پارلمان" آینده ثمری نخواهد داد.

نیروهای مترقی، دموکراتیک و چپ افغانستان رسالت دارند بیهوده گی راه اندازی تدابیر مردم فریبانهء سرکاری را هرچه گسترده تر بر ملا ساخته ماهیت آنها را با قاطعیت تمام افشا نمایند.

تحریم انتخابات ناسالم خود یک انتخاب سالم است.